

Logatec, Mengš. Radovljica, Slap, 14. dec. Mišji dol, 18. dec. Zagorje, Kostanjevica, Višnja gora, 21. dec. Škocijan, Krašnja, Radeče, Vrhnika, na Hrvaškem: 9. dec. Zagreb, Valpovo, 13. dec. Hastva, 14. Gorica, 21. Karlovec, Ludbreg, Orjovec, Petrinja, Tomašica.

Dopisi.

Iz Ljutomera. (O naših volitvah) v novi odbor za trg je nekdo prav krivo poročal v „Tagespošto“ ter celó po nepotrebnem po slovenskih sotržanih kresal. Piše pa, kakor da bi razun pešice Nemcev in nemškutarjev žive duše ne bilo v trgu, ki bi imela voliti pravico, ali da so se Slovenci samega strahu pred njimi poskrili. Temu ni tako. Naj pokažejo resnico številke. V I. razredu je 12 volilcev, volilo jih pa je samo 5, v II. je volilcev 28, oddalo pa se je s pooblastili vred 15 glasov; III. razred šteje 166 volilcev, volilo je pa samo 25; tedaj od 206 dobili so novi odborniki in starovečni zastopniki trga ljutomerskega bornih 46 glasekov. To je vsa infanterija, kavalerija in artilerija naših „Deutschliberalcev“. Vsak razvidi, da ni uzroka s tem iti se v „Tagespošto“ bahat in šopirit. Zakaj pa tedaj Slovenci niso te očitvidne onemoglosti svojih nasprotnikov porabili? Sklenili so tokrat volitve ne udeležiti se, to pa iz dovolj premišljenih uzrokov!

Od sv. Tomaža nad Veliko nedeljo. (Letina.) Ko se leto koncu bliža in smo vse pridelke pod streho spravili, mi je lahko pisati kaj nam je to leto dobrega ali hudega prineslo.

Ko smo zmladetja začeli rezati po vinogradih, je šlo od ust do ust, da bode jeseni velika bratva, ako Bog da. Pa res je tako „če Bog da“. Začetka marca smo začeli kopati, in skoraj do 20. marca do mala okopali. Dne 12. marca so breskve cvetele, 19. črešnje. Trs je začel rano gnati pa naslednja burja, sneg in mraz so vse posmodili. Z dobro bratvijo bilo je proč. Zdaj smo svojo skrb obračali samo na njive, ktere so nam tudi obetale veselo žetev; pa kaj se zgodi? Dne 31. maja se stemnijo oblaki, začne grometi in bliskati, vsiplje se toča in nam vse pokonča kar je zelenega in celó skornjo z dreves zaseka. Zdaj smo reveži, da večjih ni treba. Koruza, krompir in oves še se je nekaj pomaglo, ali drugo nič. Hajdina in repa, mrkevca in zelje se je dobro obneslo. Živina ima slabo ceno. Nekteri so zavoljo deža težko posejali, nekteri pa še celo ne. R. R.

Iz Mahrenberške okolice. (Celjski lisjak) je pretečeni teden zelo hripav tudi na Remšnik prišabedral k srenjskemu predstojniku in nekemu krčmarju. Klical ga ni nihče, brščas kako lisico sluti v Koretnikovi ali Bastlovi goši. Kremplje nabrusil pa mu je mahrenberški „turk“, ki se gotovo boji, da nebi na Remšniku

pozabili slovensko brati. Le plačuj ga! Papirja veliko potrebujemo zdaj v zimskem časi za klobase ovijati, kedar hodimo h goricam na nemško deželo. Bolje bi bilo, da bi si kupil kamenja za svinjsko kuhinjo, namesto da lisjaka drugim plačuje. Ne bilo bi mu treba več sto letnega križa podirati in iz istega kamenja svinjske kuhinje staviti. Ali devaj na kup denarje, koje bi mislil za lisjake izdajati, in lahko prav lepi spominek v kup spraviš za svojega sina, ki se je v gozdi ustrelil! Pomni!

Od Voglajne. (Šola v Teharjih) je postala trirazredna. Ob enem je dobila dve novi učiteljski moči. „Celjski lisjak“ ali pa „Kmetijski prijatelj“ je hitro pohvalil to spremembo in močno hvali napredek in vodstvo Teharske šole tako, da jo v zgled postavlja celjske okoljske šoli. Pa zakaj? Za to, ker sliši, da bo ta pridobljeni tretji razred v Teharjih močno ustrezal „germanizatorjem“, to je, da bo nemčuril našo deco. To pa zaradi par nemških otrok fabriških delalcev iz Štor. Čudno, kaj se vse za ljubo takim stori, ki pridejo iz nemških krajev na Slovensko kruha jest. Je li to postavno ali ne? Vemo pa odkod ta veter piha in na katero komando to izhaja: to si bomo pomnili. „Celjski lisjak“ ne hvali zastoj svojih privržencev. — Nekega dekleta, šolarico, ubitega in zakopanega v gojzdu pod sv. Ano so najdli zdaj, ki je bilo pred kakimi tremi meseci preminulo, da se ni vedelo kako in kam, staro kakih 10 let. Bivalo je pri svoji teti, na katero je tudi sum letel pa po natančnih preiskavah se je dokazalo, da ona ni kriva umora. Ne ve se še, kdo bi bil to nedolžno bitje umoril. — Letino smo imeli dobro. Vsega se je pridelalo obilno, samo vino je kislo, kakor drugod. Za denar pa je trdo. Vedno deževje je zakrivilo, da smo težko vsejali ozimino.

Ormož, 5. dec. (G. Macun prestavljen.) Hvala Bogu! vendar smo se enkrat včakali, da je začetek storjen; za sv. Miklavža so nam časniki prinesli veselo novice, da pojde g. Macun, c. k. sodnijski pristav, v Mahrenberg; srečen pot mu želimo vsi kmetovalci. — Ljudje ormoškega okraja niso imeli nobenega zaupanja niti do Kmetičevih razsodb niti do njegovega pravosodja, kakor je on sam pred svedoki trdil. Ko je oktobra meseca g. Macun odpust imel, je toraj ljudstvo hitro si šepetaló, da k malu pride vrsta tudi na g. Kmetiča.

Od sv. Ilja v Slov. goricah. Kar ste iskali ste našli. Dozdaj smo Vas gosp. Stefič opazovali kot dobrega Slovenca. Ali od dr. Miheliča doposlanim pismom za pobiranje podpisov ste se izdali. In prav Vam bodi, mi okoličani smo s tem opozorjeni na Vas, in od zdaj hočemo zvesto stražiti. Iz Vašega počenjanja vidimo, kako ste Bogu za od njega Vam podarjeni velevažni dar jezika nehvaležni. Zapazili

smo v Vas zdaj nesrečno strast, sovraštvo do Slovencev. Vi ne poznate, ali nečete več poznati domače očetnjave, in Vam tudi ni za blagor soobčanov. Ne poznate želje in potrebe Slovencev, Vam je le politično rogovilstvo tisto sredstvo, s katerim nam hočete kratiti enakopravnost z drugimi narodi. Vi želite s ponemčevanjem doseči to, da bi mladina se v šolah nalezla sovraštva do slovanstva, in potem ko bi vstopila v javno življenje, bila izmeček domovine. Izgubili ste zavest svojega svetega poklica, namreč ostati zvesti sin matere Slovenije, ter ste vstopili v zvezo, ki se ustavlja in nasprotuje vso močjo Slovanstvu. Zašli ste v tabor sovražnikov mile Slovenije, s temi nemčurškimi umazanci hočete razburjati in vznemirjati prosto in pohlevno slovensko ljudstvo. Vi pospešujete in od Vas zapeljani možaki, naj bi s podpisi odobravalih krivice, katere nam prizadevajo protivniki slovenskega naroda. Tem nestrpljivim pošastim v okom priti zamore le vrlo postopanje narodnih mož, katerih se še po Sloveniji dosti najde. Slovenci ob severu se še dobro zavedamo svojega poklica, hočemo in ostanemo nepremagljivi, ne bodemo se strašili vsakega majhnega ropota nemškutarjev, pa tudi najhujši sili se nočemo upogniti, naj sovražniki kričijo in upijejo, kakor se njim poljubi. Za Vas pa g. Šteflič je naj pametnejše, ako očitno obžalujete in prikličete svoje pregrehe. Od zdaj naprej vsaki dan vsaj enkrat obudite čeznatorno grevengo, ki se tako glasi: Moj Bog! Kam sem zabredel, zdrava pamet zakaj si me zapustila, da sem pozabil, da Slovenec sem. Od zdaj naprej hočem ljubiti in spoštovati svoj domači jezik, in ne vsilovati tujega in tako potujčiti lastno očetjavo in v lastno skledo pljuvati. V šolske zadeve se nočem več vtikati, ker o tem imajo drugi govoriti, ne jaz. Ker vidim, da je moj trud le bob v stežo, hočem zanaprej v miru živete med Slovenci. Nečem več kratiti njim pravice, katere njim po pravici grejo. Spominjam se, da me je rodila slovenska mati, učila slovenski govoriti in to materno slovenščino nečem od zdaj z nogami teptati. Nikdar ne bodem mogel vse krivice poravnati, pa zanaprej tudi trdno obljubim tega nikdar več storiti, ako me bodo ravno vsi nemškutarji vabili in zapeljevali. Ako bom ta sklep držal, vem da bom imel mirno vest, bom pa tudi lahko mirno in prijazno živel med Slovenci. Amen.

Branitelj narodnih pravic.

O Marije snežne v Slov. goricah. Pokopali smo 29. oktobra prav krščanskega 70 let starega moža po imenu Jože Škofič. Ta se je v petek pred svojo smrtjo hitro po polnoči prebudil, vzbudil svojo ženo in dekle, da bi šle z njim na prešo sadja tolčt. Ali žena mu reče: Ne še zdaj! Pusti me, naj še si nekoliko po-

činem. Mož vzeme v roke molek in moli do treh v jutro. Potem zopet gre, vzbudi ženo in dekle, se z njima poda na prešo, vzame prav veseli v roko peh, tolče po jabelkah in reče: „To je veselo delo“. Vendar ne dolgo, potem se zagreni in zavriši: Jezus! Marija! meni je strašno hudo! To so bile tudi njegove zadnje besede. Da ne padne, ste ga prijela žena in dekla in mirno položile na tropine, na katerih je prej umrl, kakor so bližnji sosedji priti mogli, da bi ga v hišo zanesli. Naj v miru počiva. — Drugo naglo smrt je storil v naši fari sedemletni deček Alojz Per. Njegov oča in mati sta za kratek čas po svojem opraviilu od hrama odšla, in kedar sta nazaj prišla, sta klicala in potem iskala svojega Lojzeka. Po dolgem iskanji slednjič neko otročle, katero komaj da še je začelo nekoliko govoriti, stegne svojo rokico, kaže na studenec in reče: „Tam Lojz“. Grejo gledat in akoprem Lojzeka ne vidijo, ga vendar iščejo in ga mrtvega izvlečejo. Sosedovi otroci so ga k studencu navabili. Pokopali smo ga v nedeljo 26. novembra.

J. O. Snežnički.

Iz Ljubna. („Kmetki prijatelj“ in „Gospodarstvena priloga“.) Kdo izmed bralcev „Slovenskega Gospodarja“ je pričakoval v 48. števil. „Slovenskega Gospodarja“ zasllišano nemilo osodo; namreč: da bode Gospodarstvena priloga odpadla, ter „Kmetškemu prijatelju“ pripadla? — Ta vest nas je zelo osupnila! — Kajti: z veseljem smo spise dotične priloge čitali. — Da bi pa ta, naš največji politični hinavec, najdrznejši sčuvvar, in slovenstvu najzlobnejši sovražnik, kateri naš mili materni jezik v svojih tiskovinah zelo grdi, našo duhovenstvo sramoti, po naših narodnih poslanceh udriha, in našo narodnost uničuje, nam prinašal Prilogo v imenu kmetiske družbe, za to se lepo zahvaljujemo. Po tem nesramnem časniku dotične priloge nikdar ne sprejemamo! „Zapeljivi lisjak“, vedno prežeč okolo lazi, ter išče podloge in najpripravnejših pripomočkov, da bi nas Slovence požrl in našo narodnost germaniziral. Zastonj pa bodo vse nadaljave njegovih nakan in bodo brezuspešne! — Godilo se mu bode, kakor pravljica o nekdanjem lisjaku pravi, ko je po zimi rake lovil, ter na ledu sedeč za rep primrznil. Mi pa stojmo „bratje mili“! kakor zid ograda. Črna zemlja naj pogrezne njega kdor odpada!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Drževni zbor pričel je svoje delovanje. Minister grof Taaffe je najprvije spregovoril za nesrečno Tirolsko deželo, ki je 3 milijone uže na posodo vzela, da